

[Miljøministeren]

Bennedsens bekymring, som er berettiget. De spørgsmål, der er stillet til mig i dag, er stillet ud fra dyb bekymring, sagde fru Dorte Bennedsen. Jeg er enig. Vores miljø er mere truet end nogen sinde før, og derfor kan vi ikke tjene miljøet, hvis vi spilder kræfterne i indbyrdes politiske stridigheder om, hvem der vil det bedste.

Derfor vil jeg også advare imod en tolkning af åbningsdebatten i retning af, at miljøpolitikken, når jeg skal afveje miljø- og erhvervsinteresser imod hinanden, bliver prioriteret dårligst. Det er ikke rigtigt og stemmer slet ikke overens heller med mine oplysninger til udvalget under sidste samråd desangående.

Det var ret interessant, at fru Dorte Bennedsen var inde på en betragtning om, at hun allerede kunne forudse ministerens gode forklaringer, men at han godt kunne spare sig dem. Det var ret interessant, fordi fru Dorte Bennedsen altså har været igennem tankegangen og er klar over, hvordan problemerne egentlig er, og hvordan de kan løses. Det er ikke min erfaring igennem 3 år, at socialdemokratiet afstår fra at gå ind i vurderinger af argumenter, og derfor betragter jeg også den faldne udtalelse som en udtalelse, der alligevel – set fremover – er et positivt håndslag til, at vi hver gang i miljøsager vurderer, undersøger og derefter prøver at afveje vore argumenter imod hinanden.

Det er rigtigt, at også vi er inde under besparelserne, men jeg må afvise, at det ikke kan være fornuftigt og give et positivt resultat, at vi tager en sådan vurdering, for det må dog være rimeligt, ikke mindst i et ministerium som vores, der bygger på 6 styrelser, at vi hele tiden vurderer, om vi bør omprioritere, fordi de opgaver, der midlertidigt kunne være løst ét sted, er blevet større et andet sted. Det kan såmænd også godt ske, at denne vurdering kan føre til bedre udnyttelse af de reserver, vi har, og det er jo det, der er sket.

Fru Dorte Bennedsen gør ret i at vente på et konkret udspil fra mig, for det var det, jeg bebudede under vores sidste samråd.

Hr. Ahlmann-Ohlsen var inde på netop det, som er en fortsættelse af det, jeg har sagt her til fru Dorte Bennedsen: samarbejde og ikke konfrontation. Miljølovgivningen skal overholdes, sagde hr. Ahlmann-Ohlsen. Det er en meget væsentlig udtalelse, og det, der

glæder mig, er, at faktisk samtlige partier har gjort dette synspunkt gældende i dag.

I den debat, der har været om praksis på retsområdet, må vi nok sige, at der har været en anden retsopfattelse tidligere. Denne retsopfattelse havde det været svært at ændre, såfremt der ikke var kommet en politisk tilkendegivelse. Denne politiske tilkendegivelse kom sidste år i form af vores forslag til ændret vurdering af miljøovertrædelser. Det er den, der nu begynder at slå igennem.

Flere ordførere har været inde på noget meget væsentligt, nemlig det internationale. Jeg skal erkende, at jeg i mit oplæg mere tog det nationale frem, men miljøspørgsmålene kan ikke løses nationalt, og derfor er det rimeligt og ret at inddrage de internationale perspektiver. Forureningen er grænseoverskridende, både den luftbårne og sandelig også den vandbårne. Det har vi set tydelige beviser for, og det har vi også klart mærket under miljø- og planlægningsudvalgets sidste tur til Vesttyskland og Holland.

Det er afgørende, når vi går ind med ret alvorlige indgreb over for erhvervslivet, at vi så også giver erhvervslivet lige konkurrencevilkår over for andre lande, og derfor må andre lande selvfølgelig også følge det op, ikke først og fremmest af hensyn til erhvervslivet, men af hensyn til miljøet. Derfor har vi også plejet interesser, samarbejdet med Østlandene, både Rusland og specielt Østtyskland, for at få brudt denne negative holdning, og det er lykkedes. Både Vesttyskland, Østtyskland og Rusland er nu medunderskrivere af forsurningsmålsætningen.

Vi har jo stadig væk en stor, nærliggende opgave i EF-regie. Det akutte om bly i benzin og udstødningsgasserne viser jo klart, at miljøproblemer og erhvervsinteresser støder stærkt sammen. Fra dansk side er gjort gældende, at vi for at sikre sundheden her, ikke mindst for børnene, må fjerne disse biludstødningsgasser. De amerikanske normer forekommer os at være attråværdige. Det kompromisforslag, der har været fremme i EF-regie, er ikke oppe på de amerikanske normer, hvilket nu også er erkendt af Kommissionen. Vi håber også derigennem, at vi kan få forbedret vilkårene her på miljøområdet.

Hr. Sønderby var inde på kommunerne med en udtalelse, jeg gerne vil citere: »Kommunerne må leve op til deres tilsynsforpligtelse.« Det er præcis forudsætningen for, at